

תת"ע 3980/01/18 - מחמד קאסם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3980-01-18 מדינת ישראל נ' קאסם
תיק חיצוני: 11115449024

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מבקשים	מחמד קאסם
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם, ביקש להישפט בגין דו"ח ברירת קנס שעניינו עבירת מהירות (נהיגה במהירות של 120 קמ"ש בדרך בינעירונית בה המהירות המותרת הינה 90 קמ"ש), וההקראה בתיק נקבעה ליום 13.2.18 וזאת בנוכחות ב"כ. בתאריך זה, לאחר שהנאשם, או מי מטעמו לא התייצב לדיון, הוא נשפט בהיעדרו ונדון לקנס בסך 900 ₪.

כיום עותר הנאשם לבטל את גזר הדין שניתן בהיעדרו וטוען כי ב"כ לא התייצב לדיון בשל רישום שגוי של מועד הדיון ביומנו ומוסיף וטוען כי לו היה מתייצב לדיון היה כופר באשמתו, בין היתר משום שלטענתו סעיף האישום אינו תואם א האמור בדו"ח.

לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה מצאתי כי אין היא מגלה עילה אמיתית לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר ולפיכך דינה להידחות, גם מבלי שאדרש לתגובת המאשימה (ולעניין היעדרה של החובה לקיום דיון במעמד הצדדים ר' ע"פ 4808/08 מ"י נ' שרון (פורסם בנבו)).

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבות" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) ור' לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא (פורסם בנבו)).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

באשר לטענה השניה בדבר חשש לעיוות דין, המבקש לא פירט בבקשתו את נימוקי הגנתו הנטענת וכידוע "משנמנע המבקש מלפרט בפני בית המשפט לתעבורה את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו הכללית כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט" (רע"פ 9019/17 מקסים סדובי הנ"ל).

לאור כל האמור לעיל, היות שמצאתי שלא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו, ובהיעדר חשש לעיוות דין, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.